

OKTOBAR 2021.

<https://doi.org/10.37805/pn2021.23.wb>

REPATRIJACIJA STRANIH TERORISTIČKIH BORACA IZ SIRIJE: LEKCije SA ZAPADNOG BALKANA

KJARA DEDEKEN I KEVIN OZBORN

SERIJA ZA ZAPADNI BALKAN

„Neuspeh repatrijacije državljana ne predstavlja samo moralni problem i problem ljudskih prava, nego podstiče i negativan stav stranih terorističkih boraca prema svojoj matičnoj zemlji.“

KRATKE ČINJENICE

- Obavezno uspostavljanje politika i pravnih postupaka na nacionalnom nivou predstavlja ključ za proces povratka.
- Iz naših konsultacija sa zainteresovanim stranama došlo se do zaključka da su strani teroristički borci i njihove porodice pogrešno informisani o postupanju nakon povratka, izlagani zastrašivanju od strane regrutera ili nisu želeli da se suoče sa zatvorom.
- Nedostatak kapaciteta i iskustva predstavlja je veliki problem u programiranju rehabilitacije, reintegracije i resocijalizacije.
- Fokusiranje na okruženje u kome se omogućava reintegracija predstavlja oblast u kojoj je kredibilitet lokalnih organizacija bio sredstvo za rešavanje problema predrasuda prema povratnicima, njihovim porodicama, kao i problema reintegracije dečaka, devojčica, žena i muškaraca u zajednicu.

Kontekst

Četiri zemlje u regionu Zapadnog Balkana (Kosovo, Bosna i Hercegovina, Severna Makedonija i Crna Gora) spadaju u prvih deset zemalja sa najvećim brojem stranih terorističkih boraca (FTF) po glavi stanovnika.¹ Politička volja u pogledu repatrijacije stranih terorističkih boraca i dalje je jaka, bar na Zapadnom Balkanu, bez obzira na zastoje u 2020. godini zbog pandemije virusa COVID-19. U ostalim delovima sveta, naročito u zemljama sa visokim prihodima, politička volja u pogledu repatrijacije znatno je slabija. Pandemija virusa COVID-19 dodatno je ograničila nacije u nastojanjima da repatriiraju građane koji poštuju zakone, što je manje sporno od repatrijacije porodica stranih terorističkih boraca.

Nedavno su na Zapadnom Balkanu nastavljene repatrijacije. Grupe državljana od 19, 11 i 23 lica vraćene su u Albaniju, na Kosovo i u Severnu Makedoniju, čime

¹ Richard Florida, „The Geography of Foreign ISIS Fighters“, Bloomberg CityLab, 10. avgust 2016. god, <https://www.bloomberg.com/news/articles/2016-08-10/the-geography-of-foreign-isis-fighters>.

se ilustruje kako se repatriacija može vršiti. Njihova posvećenost, liderstvo i iskustvo važni su za vlade širom sveta. Ove vlade su vršile repatrijaciju u najvećoj meri zbog moralne obaveze, kako bi obezbedile povratak napačenim ženama i deci, i dobijale su pomoć u vidu donatorske podrške sa globalnog Zapada.² I muškarci su bili repatriirani, a neki su se vratili dobrovoljno; međutim, taj proces najčešće podrazumeva sudske postupak i zatvor.

Zasnovana na razgovorima sa službenicima vlade i službenicima za bezbednost na Zapadnom Balkanu, kao i sa međunarodnim ekspertima i donatorima, ova napomena o politici sadrži operativne preporuke za nastavak repatrijacije, rehabilitacije i reintegracije povratnika, uz korišćenje iskustava stečenih u repatrijacijama u Albaniji, na Kosovu i u Severnoj Makedoniji. Na ovaj način vlade se pozivaju da udvostruče napore u pogledu repatrijacije i pozovu se na iskustvo vlada Balkana kako bi odmah realizovale povratak svojih stranih terorističkih boraca. Preporuke u ovoj napomeni o politici relevantne su za sve zemlje u kojima se može javiti politička volja za repatrijaciju stranih terorističkih boraca.

Relevantnost za politiku i praksu

Potreba za brzom repatrijacijom

Argumenti protiv repatrijacije često su ukazivali na bezbednosne rizike povezane sa rehabilitacijom i integracijom stranih terorističkih boraca i članova njihovih porodica. Međutim, eksperti su naglasili da veći bezbednosni rizik predstavlja to da zemlje ne repatriiraju državljanе.³ U prilog ovoj tvrdnji idu aktuelna situacija u Avganistanu i saznanja da brojni strani teroristički borci postaju profesionalni strani borci⁴. Kampovi su bastioni za radikalizaciju u pravcu nasilja, pružaju prilike regruterima u različitim sukobima i dovode do regrutovanja visokoobučenih boraca. Neuspeh repatrijacije državljanе ne predstavlja samo moralni problem i problem ljudskih prava, nego podstiče i negativan stav stranih terorističkih boraca prema svojoj matičnoj zemlji.⁵

Uprkos pozivima Ujedinjenih nacija na repatrijaciju državljanе, relevantne zemlje nisu usvojile jedinstven odgovor.⁶ Na Zapadnom Balkanu, Kosovo je vodeća zemlja u oblasti repatrijacije i reintegracije stranih terorističkih boraca. To je prva zemlja Zapadnog Balkana koja je uspostavila pravne i institucionalne zahteve za rešavanje problema repatrijacije, rehabilitacije i reintegracije, što je dovelo do repatrijacije 110 stranih terorističkih boraca.⁷ Nedavno su i Albanija i Severna Makedonija započele proces repatrijacije. Procenjuje se da je 86 državljanе Kosova, 50 državljanе Albanije, 130 državljanе Bosne i Hercegovine, kao i 17 državljanе Severne Makedonije, ostalo u sirijskim kampovima.⁸

2 Pogledajte, na primer: Liesbeth Van Der Heide i Audrey Alexander, „Homecoming: Considerations for Rehabilitating and Reintegrating Islamic State-Affiliated Minors”, *Centar za borbu protiv terorizma u Vest Pointu*, jun 2020. god, <https://ctc.usma.edu/lwp-content/uploads/2020/06/Homecoming.pdf>.

3 Pogledajte, na primer: Teuta Avdimetaj i Julie Coleman, „What EU Member States can learn from Kosovo’s experience in repatriating former foreign fighters and their families”, Clingendael Institute, maj 2020. god, https://www.clingendael.org/sites/default/files/2020-06/Policy_Brief_Kosovo_experience_repatriating_former_foreign_fighters_May_2020.pdf.

4 Chelsea Daymon, Jeanine de Roy van Zuidewijn i David Malet, „Career Foreign Fighters: Expertise Transmission Across Insurgencies” (Vašington DC: RESOLVE Network, 2020. god.), <https://doi.org/10.37805/ogrr2020.1.cff>.

5 Ibid.

6 Ujedinjene nacije, „Key principles for the protection, repatriation, prosecution, rehabilitation and reintegration of women and children with links to united nations listed terrorist groups”, april 2019. god, https://www.un.org/counterterrorism/sites/www.un.org.counterterrorism/files/key_principles-april_2019.pdf.

7 Ministarstvo pravde Republike Kosovo „Ministar Tahiri: Za decu, druga šansa za život – osumnjičeni će se suočiti sa pravdom”, 20. april 2019. god, <https://md.rks-gov.net/page.aspx?id=2,15,2000>.

8 Zasnovano na ažuriranoj GCERF proceni regionalnih potreba iz juna 2021. god, koju je vodila Atlantska inicijativa, i dodatnim povracima prijavljenim u julu 2021. god.

Proces repatrijacije: izazovi i mogućnosti⁹

Uz minimalne razlike, proces repatrijacije u zemljama Zapadnog Balkana sastoji se od četiri faze: 1) priprema; 2) logistika; 3) rehabilitacija; 4) reintegracija i resocijalizacija.

- **Priprema.** Obavezno uspostavljanje politika i pravnih postupaka na nacionalnom nivou predstavlja ključ za proces povratka. Kao početnu tačku koordinacije, vlada određuje nacionalnu kontakt tačku za rehabilitaciju i reintegraciju i usvaja nacionalne strategije i akcione planove.¹⁰ Uprkos velikim naporima uloženim u koordinaciju, pokazalo se da je upravljanje velikim brojem zainteresovanih strana u procesu repatrijacije – uključujući nacionalne i lokalne institucije, međunarodne organizacije i organizacije civilnog društva – veoma zahtevno. Na primer, tokom repatrijacije na Kosovu i u Albaniji, pokazala se važnost uspostavljanja standardnih operativnih postupaka za različite faze, kako bi se definisale uloge, odgovornosti i rezultati učesnika. Standardne operativne postupke treba razvijati u koordinaciji sa radnicima na terenu i relevantnim zainteresovanim stranama, znatno pre nego što dođe do povratka; standardne operativne postupke treba deliti sa relevantnim stranama, zajedno sa održavanjem obuka.

Priprema u pritvorskim centrima i centrima za hitni prihvat – ili ekvivalentnim prvim lokacijama dolaska povratnika – obuhvata sagledavanje potreba za objektima i osobljem,

9 Informacije u ovom odeljku zasnivaju se na razgovorima sa nacionalnim koordinatorima i službenicima za bezbednost u Albaniji, na Kosovu i u Severnoj Makedoniji, kao i sa lokalnim donatorima i međunarodnim ekspertima.

10 Između 2014. i 2015. godine, Albanija, Bosna i Hercegovina, Kosovo, Severna Makedonija i Srbija izmenom krivičnih zakonika i usvajanjem zakona omogućile su da učešće u stranim sukobima bude kažnjivo po zakonu. Kosovo je prva zemlja koja je uspostavila strategije i akcione planove za vođenje repatrijacije i reintegracije stranih terorističkih boraca povratnika, a nakon nje su to učinile Albanija i Severna Makedonija. Kosovo usvaja strategije od 2013. godine, počevši od dokumenta „Nacionalna strategija za reintegraciju repatriranih osoba na Kosovu“. Više informacija o ovoj temi i pratećim strategijama dostupno je na lokaciji <https://kryeministri-ks.net/en/>. Godine 2015. Albanija je usvojila dokument „Albanska nacionalna strategija: suzbijanje nasilnog ekstremizma“. Sve informacije o pristupu Albanije prevenciji i suzbijanju nasilnog ekstremizma dostupne su na lokaciji <https://cve.gov.al/?lang=en>. Godine 2018., Severna Makedonija je usvojila dokumente „Nacionalna strategija Republike Makedonije za suzbijanje nasilnog ekstremizma“ (2018–2022) i „Nacionalna strategija za suzbijanje terorizma Republike Makedonije“ (2018–2022). U junu 2020. godine, Severna Makedonija je usvojila i „Nacionalni plan za reintegraciju, resocijalizaciju i rehabilitaciju stranih terorističkih boraca i povezanih članova porodica“, nakon formiranja nacionalne radne grupe za reintegraciju. Više informacija je dostupno na lokaciji: [https://vlada.mk/\\$](https://vlada.mk/$).

Proces repatrijacije: Vraćanje stranih terorističkih boraca i njihovih porodica na Zapadnom Balkanu

Priprema

Priprema pre dolaska povratnika podrazumeva:

- pokretanje sudske i pravne postupaka
- usvajanje nacionalnih strategija i akcionalih planova u oblasti rehabilitacije i reintegracije, borbe protiv terorizma ili prevencije i suzbijanja nasilnog ekstremizma
- lociranje državljana u kampovima
- pregovaranje o povratku sa organima kampa
- uspostavljanje kontakt tačke za koordinaciju rehabilitacije i reintegracije
- definisanje standardnih operativnih postupaka

Logistika

Logistika repatrijacije podrazumeva:

- premeštanje povratnika iz kampa Al Hol u kamp Al Rodž
- informisanje povratnika o procesu repatrijacije
- repatrijaciju u matičnu zemlju

Rehabilitacija

Podrška stranim terorističkim borcima povratnicima i njihovim porodicama u centrima za hitni prihvat i zatvorima, uključujući:

- medicinska i psihosocijalna ispitivanja
- identifikovanje potreba i pokretanje upravljanja predmetima
- sudske postupke
- početnu medicinsku i psihosocijalnu podršku u centrima za hitni prihvat i zatvorima

Reintegracija i resocijalizacija

Podrška u zajednici stranim terorističkim borcima povratnicima, njihovim porodicama i prihvatnim zajednicama:

- direktna podrška povratnicima u njihovim matičnim zajednicama
- podrška matičnim zajednicama

kao i planiranje pratećih procesa nakon povratka stranih terorističkih boraca i njihovih porodica. Državne institucije su otkrile da izbor kvalifikovanog osoblja za prihvatne centre predstavlja problem. Osoblje često nema neophodan nivo poznavanja arapskog jezika i lokalnih dijalekata da bi moglo da se angažuje oko povratnika, naročito dece. Zbog nedostatka iskusnih zaposlenih na pozicijama državne službe, osoblje u prihvatnim centrima često čine mlađi zaposleni kojima je potrebna obimna obuka i podrška. Globalni fond za angažovanje i otpornost zajednice (GCERF) lokalnim organizacijama pruža bespovratna sredstva za obuku i mentorstvo državnih službenika u oblasti upravljanja predmetima, psihološke podrške, socijalnog rada, brige zasnovane na obaveštenosti o traumama i nasilju, kao i posttraumatskih stresnih poremećaja.¹¹

Da bi se pokrenuo proces povratka, vlade moraju da lociraju svoje državljane u kampovima i identifikuju ih uz podršku porodica i organa kampova. Nakon toga započinju pregovori sa organima u kampovima, kako bi se utvrdilo koji su građani spremni i voljni za repatrijaciju. Međunarodni partneri, kao što su Međunarodni komitet Crvenog polumeseca i Crvenog krsta, uključeni su u pregovore, kako bi se obezbedili poštovanje ljudskih prava i dobrovoljna repatriacija. U većini slučajeva, žene i deca imaju prioritet, iako su vlade Zapadnog Balkana pokazale volju da repatriiraju sve građane.

- **Logistika.** Faza logistike podrazumeva stvarnu repatrijaciju, najčešće prvo iz kampa Al Hol u kamp Al Rodž, a zatim u matičnu zemlju. Vlade se oslanjaju na međunarodne partnere ili šalju svoje osoblje za bezbednost radi olakšavanja repatrijacije. Povratnici najčešće dobijaju obaveštenje 24 do 48 sati pre povratka kući. Informacije koje u ovoj fazi dobijaju strani teroristički borci i njihove porodice mogu se razlikovati. Većini stranih terorističkih boraca i njihovih porodica jasno je da će, za razliku od povratnika koji će biti odvedeni u prihvatne centre, muškarci verovatno biti krivično gonjeni i služiti zatvorsku kaznu. Problem u ovoj fazi predstavlja uveravanje stranih terorističkih boraca i njihovih porodica u neophodnost povratka.

Iz naših konsultacija sa zainteresovanim stranama došlo se do zaključka da su strani teroristički borci i njihove porodice pogrešno informisani o postupanju nakon povratka, izlagani zastrašivanju od strane regrutera ili nisu žeeli da se suoče sa zatvorom. Ovo je delimičan razlog zbog kog vlade sada ulažu više vremena i energije u povezivanje sa porodicama stranih terorističkih boraca kod kuće, kako bi se ojačalo poverenje i obezbedila garancija u pogledu načina vođenja procesa.

Drugi povratnici smatraju da je povratak kući suprotan njihovim uverenjima, jer i dalje podržavaju osnovni razlog odlaska u Siriju. Jedan od načina na koji zemlje mogu da reše ove probleme podrazumeva da se prvo vode pregovori o povratku najistaknutijih stranih terorističkih boraca i da se obezbedi dobra organizacija procesa, kao i odgovarajuća briga o deci.

- **Rehabilitacija.** Po dolasku, povratnici se obično zadržavaju u pritvorskim centrima oko 72 sata, radi medicinskih i psihosocijalnih ispitivanja, identifikovanja potreba, a u nekim slučajevima i zbog pokretanja sudskih postupaka. Nakon toga, započinje faza rehabilitacije u prihvatnom centru, sa programima koji su prilagođeni svakom pojedinačnom slučaju. Državni organi odgovorni za proces rehabilitacije započinju upravljanje predmetima, kako bi se izvršila procena i isplanirala podrška koje će povratnicima biti potrebne u predstojećim danima, nedeljama i mesecima. U ovoj fazi može nastati nekoliko problema.

11 Više informacija je dostupno na sajtu Globalnog fonda za angažovanje i otpornost zajednice www.gcerf.org.

Nedostatak kapaciteta i iskustva predstavlja je veliki problem u programiranju rehabilitacije, reintegracije i resocijalizacije. Timovi nadležni za prihvatne centre i fazu reintegracije – a koji najčešće obuhvataju psihologe, socijalne radnike, medicinsko osoblje, nastavnike, čistače i čuvare – često prolaze kroz osnovnu obuku o nasilnom ekstremizmu koju obično vode međunarodni ili lokalni eksperti (psiholozi, naučnici, teolozi itd.). Međutim, njima često nedostaju iskustvo i stručnost kada je reč o povratku stranih terorističkih boraca i njihovih porodica. Radnici na terenu su vremenski preopterećeni jer se od njih traži da redovno rade vikendom i prekovremeno. Na Kosovu i u Albaniji, podrška lokalnih organizacija civilnog društva bila je od ključnog značaja u rešavanju tih problema.

Potrebe povratnika po dolasku, kako fizičke tako i psihološke, bilo je teško predvideti, s obzirom na nedovoljna saznanja o njihovom iskustvu tokom boravka u kampovima. Zainteresovane strane u programima rehabilitacije, reintegracije i resocijalizacije često su bile nedovoljno pripremljene za potrebe i probleme narednih faza.

- **Reintegracija i resocijalizacija.** Poslednju fazu predstavljaju reintegracija i resocijalizacija u okviru društva. Kao i u prethodnim koracima, konsultacije sa porodicama povratnika od ključnog su značaja za donošenje procene postojećeg sistema podrške za reintegraciju. Povratnici i prihvatne zajednice često imaju koristi od podrške organizacija civilnog društva, sa kredibilitetom i pristupom u lokalnim zajednicama. Na primer, organizacije civilnog društva koje finansira GCERF formiraju kapacitet koji čine lokalne državne institucije i radnici na terenu, pružaju direktnu podršku povratnicima i njihovim porodicama i rade na promovisanju okruženja u kome se omogućava reintegracija u matičnim zajednicama. Direktna podrška povratnicima i članovima njihovih zajednica može, između ostalog, da obuhvata psihosocijalnu podršku, savetovanje o verskim pitanjima, stručnu obuku, mogućnosti za zapošljavanje, podršku edukaciji i rekreativne aktivnosti za decu. Fokusiranje na okruženje u kom se omogućava reintegracija predstavlja oblast u kojoj je kredibilitet lokalnih organizacija bio sredstvo za rešavanje problema predrasuda prema povratnicima, njihovim porodicama, kao i problema reintegracije dečaka, devojčica, žena i muškaraca u zajednicu.¹²

Preporuke

U zaključku ove napomene o politici, lokalne i međunarodne zainteresovane strane pozivaju se da implementiraju sledeće preporuke:

Za nacionalne vlade

- Repatriirajte strane terorističke borce, njihove porodice i njihovu decu iz kampa u severoistočnoj Siriji. Primer Kosova ilustruje da repatriacija nije dovela do jačanja nasilnog ekstremizma i da povratnici mogu uspešno da se reintegrišu. Vlade Zapadnog Balkana imaju dokazano iskustvo u procesu vraćanja, kao i u procesu rehabilitacije, reintegracije i resocijalizacije, i pozivaju se da ga podele.
- Važnost pripreme okruženja u kome se ovo omogućava ne može biti prenaglašena. Investirajte u pripremu prihvatnih zajednica, radnika na terenu i procesa kroz dobro definisane akcione planove, standardne operativne postupke i obuke.
- Centralizujte koordinaciju različitih zainteresovanih strana, kako bi se izbeglo preklapanje i podstaklo održivo programiranje.

12 Više informacija potražite na lokaciji: www.gcerf.org.

- Identifikujte mogućnosti za rad sa lokalnim organizacijama civilnog društva, koje poseduju resurse, stručnost, znanja i pristup lokalnim zajednicama. Uključite organizacije civilnog društva u proces rehabilitacije, reintegracije i resocijalizacije povratnika. Naše iskustvo u Albaniji, na Kosovu i u Severnoj Makedoniji ilustruje da memorandumima o razumevanju između vlada i organizacija civilnog društva može da se poboljša saradnja u svim fazama programa rehabilitacije, reintegracije i resocijalizacije.

Za donatore i kreatore politike

- Prenesite finansiranje sa „tvrde bezbednosti” na rehabilitaciju, reintegraciju i resocijalizaciju, kao i na prevenciju.
- Finansirajte ojačavanje kapaciteta nacionalnih i lokalnih državnih institucija kroz lokalne organizacije civilnog društva.
- Vršite koordinaciju sa nacionalnim i lokalnim državnim institucijama radi procene potreba stranih terorističkih boraca povratnika i njihovih porodica.
- Obezbedite dugoročno finansiranje: više od 60 meseci.
- Obezbedite jednaku podršku i jednaku mogućnosti za strane terorističke borce povratnike i prihvatile zajednice, kako bi se sprečile predrasude.

Predložena dodatna literatura

Joseph Gyte, Sara Zeiger i Thomson Hunter. *Blueprint of a rehabilitation and reintegration centre – guiding principles for rehabilitating and reintegrating returning foreign terrorist fighters and their family members*. Abu Dhabi, Hedayah, 2020. god. https://www.hedayahcenter.org/resources/reports_and_publications/rftfrehabblueprint/.

Hedayah. *Guidelines and good practices: Developing National P/CVE Strategies and Action Plans*. Abu Dhabi, Hedayah, 2016. god. <https://www.hedayahcenter.org/resources/good-practices/guidelines-good-practices-developing-national-p-cve-strategies-action-plans/>.

Hedayah. *Malta Principles for Reintegrating Returning Foreign Terrorist Fighters (FTFs)*. Abu Dhabi, Hedayah, 2019. god. <https://www.hedayahcenter.org/wp-content/uploads/2019/07/File-26102016223519.pdf>.

Meines, Marije Merel Molenkamp, Omar Ramadan i Magnus Ranstorp. *RAN priručnik: Odgovori povratnicima: Strani teroristički borci i njihove porodice*. Mreža za podizanje svesti o radikalizaciji, 2017. god. https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/_en?file=2020-09/ran_br_a4_m10_en.pdf.

Scherrer, Amandine, Francesco Ragazzi i Josh Walmsley. *The return of foreign fighters to EU soil – Ex-post evaluation*. Brisel: Služba Evropskog parlamenta za istraživanja, 2018. god. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/621811/EPRS_STU\(2018\)621811_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/621811/EPRS_STU(2018)621811_EN.pdf)

Walkenhorst, Dennis, Till Baaken, Maximilian Ruf, Michèle Leaman, Julia Handle i Judy Korn. *Rehabilitation Manual: Rehabilitation of radicalised and terrorist offenders for first line practitioners*. Mreža za podizanje svesti o radikalizaciji, 2020. god. https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2020-06/ran_rehab_manual_en.pdf

Bibliografija

Atlantska inicijativa. „Ažurirana procena regionalnih potreba”. *Globalni fond za angažovanje i otpornost zajednice*, jun 2021. god.

Teuta Avdimetaj i Julie Coleman. „What EU Member States can learn from Kosovo’s experience in repatriating former foreign fighters and their families”. *Clingendael Institute*, maj 2020. god. https://www.clingendael.org/sites/default/files/2020-06/Policy_Brief_Kosovo_experience_repatriating_former_foreign_fighters_May_2020.pdf

Daymon, Chelsea, Jeanine de Roy van Zuidewijn i David Malet. *Career Foreign Fighters: Expertise Transmission Across Insurgencies*. Vašington, DC: Mreža RESOLVE, 2020. god. <https://doi.org/10.37805/ogrr2020.1cff>.

Richard Florida. „The Geography of Foreign ISIS Fighters”, *Bloomberg CityLab*, 10. avgust 2016. god. <https://www.bloomberg.com/news/articles/2016-08-10/the-geography-of-foreign-isis-fighters>.

Ministarstvo pravde Republike Kosova. „Ministar Tahiri: Za decu, druga šansa za život – osumnjičeni će se suočiti sa pravdom”. 20. april 2019. god. <https://md.rks-gov.net/page.aspx?id=2,15,2000>.

Ujedinjene nacije. „Key principles for the protection, repatriation, prosecution, rehabilitation and reintegration of women and children with links to United Nations listed terrorist groups”. April 2019. god. https://www.un.org/counterterrorism/sites/www.un.org.counterterrorism/files/key_principles-april_2019.pdf.

Liesbeth van der Heide i Audrey Alexander. „Homegoing: Considerations for rehabilitating and reintegrating Islamic state-affiliated minors”. *Centar za borbu protiv terorizma*, jun 2020. god. <https://ctc.usma.edu/wp-content/uploads/2020/06/Homecoming.pdf>.

O napomeni

Autori: Kjara Dedeken i Kevin Ozborn

Kjara Dedeken je saradnik za upravljanje portfolijima u Globalnom fondu za angažovanje i otpornost zajednice (GCERF). Kjara podržava projekte GCERF-a na nivou zajednica o rehabilitaciji, reintegraciji i resocijalizaciji stranih terorističkih boraca povratnika i njihovih porodica na Zapadnom Balkanu.

Kevin Ozborn je menadžer za zemlju i kontakt tačka za strane terorističke borce povratnike u Globalnom fondu za angažovanje i otpornost zajednice (GCERF). Kevin nadgleda GCERF portfolio Zapadnog Balkana i odgovoran je za rad GCERF-a sa stranim terorističkim borcima na globalnom nivou.

I Kjara i Kevin žive u Ženevi u Švajcarskoj i rade u Sekretarijatu GCERF-a, uz česta putovanja u zemlje Zapadnog Balkana.

Stavovi izraženi u ovoj publikaciji su stavovi autora. Oni ne odražavaju nužno stavove mreže RESOLVE, Instituta za mir SAD ili bilo kog tela američke vlade.

MREŽA RESOLVE

bolje istraživanje•informisana praksa•poboljšana politika protiv nasilnog ekstremizma•

www.resolvenet.org

RESOLVE je smešten u institutu U.S. Institute of Peace i nadovezuje se na njegovo višedecenjsko nasleđe po pitanju dubokog angažovanja u zajednicama pogodenim sukobima.

